

ความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้พลเมืองของชาติเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ รู้จักคิดและสร้างสรรค์ให้เจริญก้าวหน้า ในการจัดการศึกษาจำเป็นต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าอย่างกว้างๆ จะจัดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์แค่ไหนเพียงใด การวางแผนล่วงหน้าก็คือ หลักสูตร นั่นเอง¹

หลักสูตรโดยทั่วไปอาจมีความหมายอย่างน้อย 2 ลักษณะคือ

1. ความหมายในวงแคบ หลักสูตรหมายถึง วิชาและเนื้อหาวิชาต่างๆที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ผู้เรียนในแต่ละชั้นจะต้องเรียนอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด
2. ความหมายในวงกว้าง หลักสูตรหมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้ มีทักษะ เกิดความคิดและทัศนคติที่ดีอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิต²

ดังนั้นหลักสูตรจึงหมายถึง เอกสารหลักสูตร กระบวนการสอนของครู กระบวนการเรียนของเด็ก และการจัดกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน เมื่อกล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรหรือการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร จึงต้องหมายถึงการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตาม

¹บุญนิตย์ ไวสุตติก, "ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา ครูประจำการ และนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 1.

²กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กรุงเทพมหานคร: จงเจริญการพิมพ์, 2521), หน้า 1.

ความหมายในวงกว้าง คือพัฒนาและเปลี่ยนแปลงทั้งเอกสารหลักสูตร กระบวนการสอน
ของครู กระบวนการเรียนของเด็ก และการจัดกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน

การพัฒนาหลักสูตรจึงหมายถึง การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ให้
เหมาะสมกับกาลเวลา สังคม และเศรษฐกิจ สำหรับคำที่ใช้ในความหมายของการพัฒนา
หลักสูตร เช่น การสร้างหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตร และการยกทรงหลักสูตร เป็นต้น¹

หลักสูตรของกรมวิชาการถือว่าเป็นหลักสูตรแกนกลาง เพราะบางส่วน บางเรื่อง
ของหลักสูตร เป็นสิ่งที่คนทั้งประเทศจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่เหมือนกัน ในฐานะที่เป็นคน
ไทยด้วยกัน เช่น ท่องอ่านหนังสือไทยไค ดิศเลขเป็น แด่ทองดินในจังหวัดต่างๆทั่ว
ประเทศย่อมมีลักษณะภูมิประเทศ ชีวิตความเป็นอยู่ ผลิตภัณฑ์ที่ใดแตกต่างกันออกไป
ดังนั้นการเรียนรู้อะไรบ้างเรื่องจึงไม่จำเป็นต้องเรียนรู้อะไรเหมือนกัน หลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 ได้พัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นโดยใหญ่ที่ปัญหาและ
ความต้องการของท้องถิ่น ภูมิชีวิตจิตใจและขอเท็จจริงของท้องถิ่นและของส่วนกลาง
พัฒนาพร้อมกันไป ครูผู้ทำการสอนที่อยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ มีหน้าที่จะตอบชวยกัน
พิจารณาว่า หลักสูตรแกนกลางเมื่อนำไปใช้ในท้องถิ่นของตน จะเอาส่วนใดตอนใด
มาใช้จึงจะเหมาะสม จะทำอะไรเพิ่มหรือเสริมขึ้นมาตามที่ท้องถิ่นต้องการ²

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตรและวัสดุประกอบหลักสูตร
ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น การใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 โรงเรียนจึงต้องพิจารณาความคืบหน้าหลักสูตรและวัสดุหลักสูตรท้องถิ่นอีกด้วย จึงจะทำ
ให้มีผลดีแก่ผู้เรียนอย่างมากที่สุดที่จะทำได้³

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มีโครงสร้างของหลักสูตรในคำนของ
ประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไร 4 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มทักษะ กลุ่มสร้างเสริม -

¹ สงวน สุทธิเลิศอรุณ, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร: ชัยศิริการพิมพ์,
2523), หน้า 174.

² กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521, หน้า 31 - 32.

³ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520), หน้า ๖.

ประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

ศิลปศึกษาเป็นวิชาที่ช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัย ซึ่งว่าด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาและสร้างนิสัย มีจุดประสงค์ทั่วไปที่จะเสริมสร้างสุขภาพและมีคุณลักษณะดีงาม เพื่อการดำรงชีพและพัฒนาสังคมให้เจริญ

วิรัตน์ พิชญ์ไพฑูริย์ ไก่กล่าวไว้ว่า

ศิลปศึกษาเป็นวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้เด็กให้มีพฤติกรรมอันดีงามทางด้านศิลปะ ศิลปศึกษาจึงเป็นวิชาสามัญที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาในด้านต่างๆ โดยให้เด็กได้ทำกิจกรรม มีโอกาสสร้างสรรค์ แก้ปัญหาและได้สัมผัสกับสภาพความเป็นจริง เพื่อเด็กจะได้มีประสบการณ์ในด้านสุนทรีย์ภาพและการสร้างสรรค์ การสร้างสรรค์และเทคนิคของการทำงานจะเป็นการช่วยให้เด็กได้เจริญในด้านอารมณ์ สังคม สติปัญญา และความคล่องแคล่วในการใช้สวนต่างๆ ของร่างกายให้สัมพันธ์กับความคิดและการแสดงออก ฉะนั้นศิลปศึกษาจึงมีความหมายต่อการศึกษามาก ¹

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะของศิลปศึกษา ให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถแสดงออกตามความถนัดและความสามารถอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยให้เด็กได้มีโอกาสสร้างสรรค์โดยลำพังและร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติให้เด็กมีจิตสำนึกในคุณค่าและประโยชน์ของสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการนำศิลปะมาประยุกต์ให้เกิดคุณค่าและสร้างเสริมบรรณนิยที่ถูกต้อง ส่วนจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ว่า ให้สนุกสนานเพลิดเพลินในการแสดงออกอย่างอิสระ สังเกตสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ใกล้ตัวแล้วนำมาทดลองปฏิบัติจริงได้ แสดงออกตามรูปแบบที่ต้องการอย่างมั่นใจ เขียนรูปหรือระบายสีตามเรื่องราวหรือนิทานได้ สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างรูปทรงสองมิติและสามมิติได้ มีความเป็นระเบียบ รักสวยรักงามและมีวินัยที่ดี ²

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 วิชาศิลปศึกษา จะบรรจุจุดประสงค์ได้เป็นอย่างดี ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่น ให้เหมาะสมกับธรรมชาติ

¹ สมิตร์ คุณานุกร, บรรณาธิการ, หลักสูตรประถมศึกษา 2521: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ (กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์สารมวลชน, 2520), หน้า 161.

² กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521, หน้า 308.

และสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ด้วยความสามารถ ความพยายาม และความตั้งใจจริงของบุคลากรทางการศึกษาประจำการระดับท้องถิ่นเอง และด้วยเหตุที่วิชาศิลปะศึกษาเป็นวิชาที่ต้องใช้วัสดุต่างๆในการทำกิจกรรม จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องใช้วัสดุซึ่งมีในท้องถิ่น เพื่อสะดวกในการจัดหาและความประหยัด ซึ่งเป็นการจัดหาวัสดุทดแทนวัสดุที่แผนการสอนของกรมวิชาการได้แนะนำไว้ แต่ทั้งนี้นักเรียนในท้องถิ่นก็ได้ความคิดรวบยอด สนองจุดประสงค์ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรระดับเขตการศึกษา เป็นการพิจารณาตีความหลักสูตรระดับชาติ ให้สัมพันธ์กับลักษณะชีวิตในท้องถิ่น และนำแผนการสอนมาปรับ ขยาย ให้สอดคล้องกับภูมิประเทศ ในเขตการศึกษา เหมาะสมกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน โดยยึดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นเป็นหลัก และขั้นตอนที่สำคัญคือ การศึกษาหลักสูตรระดับชาติ แผนการสอนระดับชาติ รวบรวมข้อมูลในเรื่องสภาพและปัญหาของท้องถิ่น ซึ่งขั้นตอนดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตร เกี่ยวกับการปรับแผนการสอนวิชาศิลปะศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตร เกี่ยวกับการปรับแผนการสอนวิชาศิลปะศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรโรงเรียนประถมศึกษาในเมือง และผู้ใช้หลักสูตรโรงเรียนประถมศึกษานอกเมือง เกี่ยวกับการปรับแผนการสอนวิชาศิลปะศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตร เกี่ยวกับความคาบความไขว้ปัญหาและอุปสรรคของการปรับแผนการสอนวิชาศิลปะศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตร เกี่ยวกับการปรับแผนการสอนวิชาศิลปะศึกษา และ ความคาดหวังในปัญหาและอุปสรรคของการปรับแผนการสอนวิชาศิลปะศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตร เกี่ยวกับการปรับแผนการสอนวิชาศิลปะศึกษา และ ความคาดหวังในปัญหาและอุปสรรคของการปรับแผนการสอนวิชาศิลปะศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

3. การปรับแผนการสอนวิชาศิลปะศึกษา จะปรับเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการปรับแผนการสอนวิชาศิลปะศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7

2. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้ใช้หลักสูตรสามารถเลือกใช้วัสดุภายในท้องถิ่น เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาศิลปะศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา

คำนิยาม

1. นักวิชาการ หมายถึง คณาจารย์ที่ศึกษานิเทศก์กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยหรือวิชาศิลปะศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และอาจารย์ภาควิชาศิลปะศึกษาในวิทยาลัยครู - กำแพงเพชร วิทยาลัยครูนครสวรรค์ วิทยาลัยครูพิษณุโลก พิษณุโลก วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ และวิทยาลัยครูอุตรดิตถ์

2. ผู้ใช้หลักสูตร หมายถึง อาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่หรือผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4

3. เขตการศึกษา 7 หมายถึง พื้นที่การศึกษาซึ่งประกอบด้วยจังหวัดกำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย และอุตรดิตถ์

4. โรงเรียนประถมศึกษาในเมือง หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล
5. โรงเรียนประถมศึกษานอกเมือง หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล
6. เอกสารหลักสูตร หมายถึง คู่มือการใช้หลักสูตร แผนการสอน หลักสูตร คู่มือการประเมินผล แบบฝึกหัด
7. บุคลากร หมายถึง การจัดเนื้อหาวิชาต่างๆรวมกันเข้าเป็นหน่วย¹
8. กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย หมายถึง กลุ่มของประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียนโดยเฉพาะในค่านิยมศึกษา ศิลปะศึกษา พลศึกษา คณิต และนาฏศิลป์²

วิธีดำเนินการวิจัย

ก. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

1. กลุ่มประชากร

1.1 ศึกษาในเทศกกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยหรือวิชาศิลปะศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยจังหวัด กำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย และอุตรดิตถ์ รวม 8 คน

1.2 อาจารย์ทุกคนในภาควิชาศิลปะศึกษาของวิทยาลัยครูกำแพงเพชร วิทยาลัยครูนครสวรรค์ วิทยาลัยครูพิษณุโลก พิษณุโลก วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ และวิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ รวม 16 คน

2. กลุ่มตัวอย่างประชากร มีขั้นตอนในการเลือกดังนี้

2.1 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาล สุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 ของโรงเรียนเทศบาลทั้งหมดของแต่ละจังหวัด ในเขตการศึกษา 7 ซึ่งได้รวม 27 โรงเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ , กรมวิชาการ. คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช

2521, หน้า 49.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 51.

2.2 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ของแต่ละจังหวัดในเขตการศึกษา 7 มีลำดับขั้นการสุ่มตัวอย่างดังนี้

2.2.1 สุ่มตัวอย่างอำเภอโดยใช้ร้อยละ 25 ของจำนวนอำเภอและกิ่งอำเภอทั้งหมดในแต่ละจังหวัด ในเขตการศึกษา 7 ซึ่งโดยรวมทั้งหมด 17 อำเภอ

2.2.2 สุ่มตัวอย่างโรงเรียนทั้งโรงเรียนประถมศึกษาในเมือง และโรงเรียนประถมศึกษานอกเมือง โดยใช้ร้อยละ 10 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมดในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่สุ่มได้ ซึ่งปรากฏว่าได้ทั้งหมด 96 โรงเรียน

2.3 กลุ่มตัวอย่างประชากรของแต่ละโรงเรียนที่สุ่มมาได้ ประกอบด้วย

2.3.1 อาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ทุกคน ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 123 คน

2.3.2 ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่หรือผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการทุกคน ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 123 คน

2.3.3 ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 ชั้นละ 1 คน ของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 492 คน

ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เอกสาร หนังสือ รายงาน และบันทึกการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา

หลักสูตร

2. แบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะดังนี้

2.1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบ (Checklist)

2.2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการปรับแผนการสอนวิชาศิลปะศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7 ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

2.3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตร เกี่ยวกับ ความคาดหวังในปัญหาและอุปสรรคของการปรับแผนการสอนวิชา ศิลปศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7 ใช้แบบ สอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) และ แบบปลายเปิด (Open - Ended)

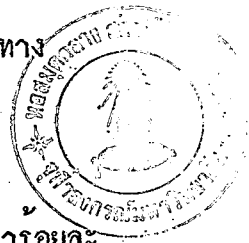
3. การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยศึกษาจากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 วิชาศิลปศึกษา แผนการสอนวิชาศิลปศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 ของกรมวิชาการ และกระบวนการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่น เพื่อนำแบบสอบถามฉบับร่างไปขอคำปรึกษาและ ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เป็นการทดลองใช้เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ครั้งที่ 2 เป็นการทดลองใช้เพื่อหาความเชื่อมั่น

ค. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ค้นคว้ารวบรวมจากเอกสาร หนังสือ บทความ และรายงานการวิจัย ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร
2. รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการแจกและเก็บแบบสอบถาม ด้วยตนเอง ให้ตัวแทนแจกและเก็บแบบสอบถาม และให้บริการทาง ไปรษณีย์

ง. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การอธิบาย
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตร ในการปรับแผนการสอนวิชาศิลปศึกษา และความคาดหวังในปัญหาและ อุปสรรคของการปรับแผนการสอนวิชาศิลปศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7 ใช้ค่ามัธยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตร และ ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรโรงเรียนประถมศึกษาในเมืองและผู้ใช้ หลักสูตรโรงเรียนประถมศึกษานอกเมือง เกี่ยวกับ
 - 3.1 การปรับแผนการสอนวิชาศิลปศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา ใน เขตการศึกษา 7 โดยใช้ค่า Z

3.2 ความคาดหวังในปัญหาและอุปสรรคของการปรับแผนการสอนวิชา

ศิลปะศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7 โดยใช้ค่า Z

4. ข้อเสนอแนะที่ตกอยู่ในแบบปลายเปิด เสนอเป็นความถี่ของความคิดเห็น

ลำดับชั้นในการ เสนอข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะจัดลำดับชั้นตอนของการเสนอข้อมูล โดยแบ่งออกเป็นจำนวน 5 บท ดังนี้

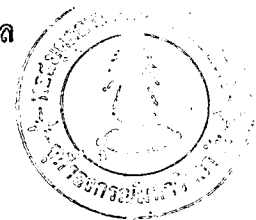
1. บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย คำนิยาม และวิธีดำเนินการวิจัย

2. ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ความหมายของหลักสูตร กระบวนการพัฒนาหลักสูตร ระดับชั้นของการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่น ผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่น หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 วิชาศิลปะศึกษา แผนการสอนวิชาศิลปะศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย